

[Formanden.]

betrakter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 113 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1942 til 31. Marts 1943.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4899; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1480).

Sagen sattes til Forhandling.

Bangsted: Af Tillægsbevillingslovfor- slaget fremgaar det bl. a., at Statsmini- steriet skal have en Bevilling til Udbeta- ling af 7 200 Kr. som Hædersgaver til efterladte fra omkomne ved Grønlands- skibet „Hans Egede“s Totalforlis. Vi finder det ret og rimeligt, at der udbetales en passende Sum til de efterladte, men vi finder det uheldigt, at Beløbet anvises som Hædersgaver. Noget saadant burde ikke finde Sted. Mennesker, som i Statens Tje- neste sætter Livet til under Udøvelsen af deres Erhverv, burde være sikrede paa en saadan Maade, at deres efterladte ikke var afhængige af tilfældige Beløb, bevilget een Gang for alle eller for et Aar ad Gangen. Sorgen over den mistede burde ikke følges af Slagskyggen fra en truende økonomisk Ruin. Det burde være en Selvfølge, at disse Mennesker fik en efter Forholdene passende Pension.

Jeg vil derfor gerne over for det høje Ting lægge et godt Ord ind ikke alene for de Søfolk, der sejler paa Grønland, men for vore danske Søfolk i det hele taget. Saa vidt jeg husker, er alle Officerer

i den grønlandske Handelsflaade pensions- berettigede, hvilket medfører, at deres efterladte ogsaa har Krav paa en Pension, men hvorledes forholder det sig med Ma- troserne, ja, med Dækspersonalet i det hele taget? Hvorfor skal disse tapre Men- neskers efterladte spises af med en tilfæl- dig Hædersgave?

Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at spørge den højtærede Statsminister, om der med Hensyn til Hædersgaver og- saa er tænkt paa de efterladte af de Grønlændere, som omkom ved „Hans Egede“s Forlis. I benægtende Fald hen- stiller jeg paa mit Partis Vegne til den højtærede Statsminister, at dette Forhold ændres og bringes i Orden. For Grøn- lændernes Vedkommende vil det kun dreje sig om nogle faa Tusinde Kroner, men alligevel vil det være Penge af stor Betyd- ning for disse Menneskers daglige Tilvæ- relse i det grønlandske Samfund. Det vilde være mere end en smuk Gestus, hvis man een Gang for alle bevilgede et aarligt Beløb til disse Mennesker.

Under Statsministeriet er ligeledes op- ført et Beløb til ekstraordinær Hjælp til forskellige herværende Færingere, ganske vist i Anledning af Julen. Mod dette skal der intet indvendes fra vor Side, tvært- imod, men vi har ogsaa flere unge Grøn- lændere gaaende her i Landet, Mennesker, som for længst skulde være rejst tilbage til Grønland. Vi har et stort Ansvar over for disse unge Mennesker, fordi de, som Tiden gaar, bliver akklimatiserede, ja, man kan virkelig uden at træde dem for nær sige, at de bliver afnationaliserede, saa de maaske vil have vanskeligt ved at tilpasse sig de hjemlige Forhold, naar de igen en- gang, og det ske af mange Grunde snart, vender tilbage til vor Koloni. Har man i Statsministeriet overhovedet noget Kend- skab til, hvorledes det i disse Afaasnin- gens Aar gaar med Uddannelsen af f. Eks. grønlandske Præster, Kateketer og Lærere? Betyder Afaasnningen fra Moderlandet, at der er opstaaet et Tomrum i Uddannelsen af disse unge Mennesker?

Paa mit Partis Vegne skal jeg ned- lægge en Protest imod, at Regeringen fortsat taler om Afgifter i „de ældre konge- rigske Dele“ og skiller de sønderjyske Landsdele ud fra Riget, som Ministeriet